

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

4 DÉCEMBRE 1952.

4 DECEMBER 1952.

PROJET DE LOI

autorisant la Caisse générale d'épargne et de retraite à mettre à la disposition de l'Etat une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, en vue de l'attribution d'une allocation spéciale à certains affiliés à la Caisse de retraite.

PROJET TRANSMIS PAR LE SÉNAT (1).

Article premier.

Durant une période de cinq années, à dater du 1er janvier 1952, la Caisse générale d'épargne et de retraite est autorisée à prélever sur les réserves excédentaires de la Caisse de retraite une somme de cent millions de francs au plus, payable en cinq annuités, destinée à être mise à la disposition de l'Etat en vue du paiement de l'allocation spéciale visée à l'article 3 de la présente loi.

En cas d'insuffisance de l'excédent des réserves de la Caisse de retraite, la Caisse d'épargne mettra à la disposition de la Caisse de retraite les sommes complémentaires nécessaires, sans préjudice au maximum fixé par l'alinéa précédent.

Art. 2.

L'allocation spéciale est accordée aux personnes réunissant les conditions suivantes :

1° Être nées après le 31 décembre 1865 et avant le 1er janvier 1880 et se trouver dans les conditions de nationalité et de résidence requises pour bénéficier de la majoration de rente de vieillesse après enquête par les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

(1) Voir :

Documents du Sénat :

19 : Projet de loi (+ Erratum).

49 : Rapport.

62 et 71 : Amendements.

Annales du Sénat :

2 et 3 décembre 1952.

WETSONTWERP

waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd wordt, een som van ten hoogste honderd miljoen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, ter beschikking van de Staat te stellen met het oog op de toekenning van een bijzondere tegemoetkoming aan sommige aangeslotenen bij de Lijfrentekas.

ONTWERP OVERGEMAAKT DOOR DE SENAAT (1).

Eerste artikel.

Gedurende een periode van vijf jaar ingaande op 1 Januari 1952 is de Algemene Spaar- en Lijfrentekas er toe gemachtigd een som van ten hoogste honderd miljoen frank, betaalbaar in vijf annuïteiten, af te nemen van de excedentaire reserves van de Lijfrentekas, welke bestemd is om ter beschikking te worden gesteld van de Staat met het oog op de uitkering van de bijzondere tegemoetkoming bepaald in artikel 3 van deze wet.

Bij ontoereikendheid van het excedent der reserves van de Lijfrentekas, zal de Spaarkas de nodige aanvullende sommen ter beschikking stellen van de Lijfrentekas, onverminderd het in het vorige lid gestelde maximum.

Art. 2.

De bijzondere tegemoetkoming wordt verleend aan de personen die de volgende voorwaarden vervullen :

1° Geboren zijn na 31 December 1865 en vóór 1 Januari 1880 en voldoen aan de voorwaarden inzake nationaliteit en verblijf, in de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood gesteld om in aanmerking te komen voor de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek;

(1) Zie :

Stukken van de Senaat :

19 : Wetsontwerp (+ Erratum).

49 : Verslag.

62 en 71 : Amendementen.

Handelingen van de Senaat :

2 en 3 December 1952.

H.

2° Avoir, avant le 15 mai 1919, effectué six versements annuels au moins en application de l'article 40 de la loi du 16 mars 1865;

3° S'être constitué, avant le 15 mai 1919 et en application de l'article 40 précité, une rente annuelle de cent vingt francs au moins à 65 ans;

4° Ne pas jouir de ressources supérieures à celles qui permettent l'octroi de la majoration de rente de vieillesse, après enquête, aux personnes nées en 1880 et qui n'ont effectué aucun versement en application des lois coordonnées précitées, les ressources étant calculées conformément aux mêmes lois;

5° Ne pas se trouver dans les conditions d'exclusion énoncées à l'article 47 des lois coordonnées précitées, à l'exception du 5°, b), de cet article;

6° Ne pas bénéficier, même partiellement, à titre personnel ou dans le chef du conjoint, d'une majoration de rente de vieillesse ni d'un complément de pension accordé en exécution de l'article 5 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Art. 3.

L'allocation spéciale annuelle est fixée à huit mille cinq cent cinquante francs pour les rentiers mariés du sexe masculin, à quatre mille six cents francs pour les rentiers célibataires, veufs, divorcés ou séparés de corps de l'un et l'autre sexe, et à quatre mille deux cent soixante-quinze francs pour les femmes mariées rentières dont le mari ne bénéficie pas de l'allocation spéciale.

Si la limite des ressources fixée à l'article 43, alinéa 2, des lois coordonnées précitées est dépassée, le montant de l'allocation spéciale est réduit conformément aux règles et aux bases prévues à la date d'entrée en vigueur de la présente loi par les susdites lois coordonnées pour les personnes nées en 1880 et n'ayant effectué aucun versement en application de ces lois.

Le montant de l'allocation spéciale est diminué, le cas échéant, de celui de la majoration de rente de veuve.

Art. 4.

Les héritiers et ayants cause du bénéficiaire de l'allocation spéciale n'ont aucun droit aux allocations échues et non payées au décès du bénéficiaire.

Art. 5.

Les règles établies pour les majorations de rente de vieillesse par les articles 31, premier alinéa, 32, alinéa 2, 36, 51 et 79 des lois coordonnées précitées sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Art. 6.

Les règles de compétence et de procédure applicables aux majorations de rente de vieillesse après enquête sont applicables aux allocations spéciales prévues par la présente loi.

Les demandes introduites dans un délai de trois mois à compter de la date de la publication de la présente loi sortent leurs effets le 1er janvier 1952.

2° Vóór 15 Mei 1919 ten minste zes jaarlijkse stortingén gedaan hebben bij toepassing van artikel 40 der wet van 16 Maart 1865;

3° Zich vóór 15 Mei 1919 en bij toepassing van voornoemd artikel 40 een jaarrente gevestigd hebben van ten minste honderd twintig frank op 65 jaar;

4° Geen hogere bestaansmiddelen genieten dan die welke het mogelijk maken de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek te verlenen aan de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van voornoemde samengeordende wetten hebben gedaan, met dien verstande dat de bestaansmiddelen overeenkomstig diezelfde wetten worden berekend;

5° Niet verkeren in een van de voorwaarden tot uitsluiting, opgesomd in artikel 47 van voornoemde samengeordende wetten, met uitzondering van 5°, b), van dit artikel;

6° Niet, zelfs maar gedeeltelijk, het genot hebben, hetzij persoonlijk, hetzij in hoofde van zijn echtgenoot, van een ouderdomsrentetoeslag of van een aanvullend pensioen, verleend ter uitvoering van artikel 5 van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 3.

De jaarlijkse bijzondere tegemoetkoming wordt bepaald op achtduizend vijfhonderd vijftig frank voor de gehuwde mannelijke rentetrekken, op vierduizend zeshonderd frank voor de mannelijke en vrouwelijke rentetrekken, die ongehuwd, weduwnaar, uit de echt dan wel van tafel en bed gescheiden zijn, en op vierduizend tweehonderd vijf en zeventig frank voor de gehuwde vrouwelijke rentetrekken, wier echtgenoot de bijzondere tegemoetkoming niet geniet.

Indien de grens van de bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 43, tweede lid, van voornoemde samengeordende wetten overschreden is, wordt het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming verminderd overeenkomstig de regelen en de grondslagen die op de datum van inwerkingtreding van de tegenwoordige wet in voornoemde samengeordende wetten zijn vastgesteld voor de personen, geboren in 1880, die geen enkele storting bij toepassing van deze wetten hebben gedaan.

Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming wordt, bij voorkomend geval, verminderd met het bedrag van de weduwenrentetoeslag.

Art. 4.

De erfgenamen en rechtverkrijgenden van de rechthebbende op de bijzondere tegemoetkoming hebben generlei aanspraak op de bij het overlijden van de rechthebbende vervallen en nog niet uitgekeerde tegemoetkomingen.

De regelen inzake ouderdomsrentetoeslag in de artikelen 31, eerste lid, 32, 2° lid, 36, 51 en 79 van voornoemde samengeordende wetten neergelegd, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen bij deze wet bepaald.

Art. 6.

De regelen inzake bevoegdheid en procedure, geldende voor de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek, zijn van toepassing op de bijzondere tegemoetkomingen bij deze wet bepaald.

De aanvragen ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de datum van bekendmaking van deze wet hebben uitwerking met ingang van 1 Januari 1952.

Les demandes introduites après ce délai sortent leurs effets à partir du 1er du mois suivant celui au cours duquel elles sont introduites.

Les modalités du paiement des allocations spéciales sont fixées par le Roi.

Bruxelles, le 3 décembre 1952.

Le Président du Sénat,

Les Secrétaires,

De aanvragen, na die termijn ingediend, hebben uitwerking met ingang van de eerste van de maand volgend op die van de indiening.

De modaliteiten van uitbetaling van de bijzondere tegemoetkomingen worden door de Koning bepaald.

Brussel, 3 December 1952.

De Voorzitter van de Senaat,

De Secretarissen,

P. STRUIYE.

J. MASSONNET.

J. JESPERS.
